[illegible]

கூறுதேயமையும். ஆதலால் அவ்விலக்கணங்கள் சர்வவிரோதமா அல்லது வேறுவிரோதமா வென்பதனை நியாயசாத்திரப்பிரமாணத்தால் விளக்கிக்காட்டுவோம்.—

விரோதம் சர்வவிரோதமென்றும், சம்பவவிரோதமென்றும், பாரிசேடவிரோதமென்றும், சகளவிரோதமென்றும் நான்குவகைப்படும். இவற்றுள்,

1. சர்வவிரோதம் { யாண்டுமுள்ளது சத்து / ஓர்போதும் இல்லது அசத்து
2. சம்பவவிரோதம் { யாண்டுமுள்ளது சத்து / சிலபோதுள்ளது சத்து
3. பாரிசேடவிரோதம் { யாண்டுமுள்ளது சத்து / யாண்டுமில்லது அசத்து
4. சகளவிரோதம் { சிலபோதுள்ளது சத்து / சிலபோதில்லது அசத்து

மேலே இவர்கூறிய இலக்கணப்படி சத்துக்கும் அசத்துக்கும் உள்ளவிரோதம் சிறப்பாந்தன்மையினதாகிய சர்வவிரோதத்துளடங்காமல் சிறப்பின்மையாகிய பாரிசேடவிரோதத்துளடங்குகின்றமையான், அசத்திற்குக்கூறிய போலி இலக்கணத்தில் வியாப்திதோஷமுண்டாகின்றது. இவ்வியாப்தி தோஷத்தை நையாயித்துக்காட்டுவோம்.

எது அசத்தோ அதுயாண்டுமில்லது.
கடம் அசத்து என்றதனால்
கடம் யாண்டுமில்லது.

வனைந்ததற்குப்பின்னும் அழிவுபாட்டிற்கு முன்னும் கடமுண்டாதலால் கடம் யாண்டுமில்லதாய் எங்ஙனமாகும்? கடம் யாண்டுமில்லதல்லாதபோது அசத்தெப்படியாகும்? கடம் யாண்டுமுள்ளதுமல்லவாதலால் சத்தும் அன்று. இவர் கூறிய இலக்கணப்படி கடம் சத்தும் ஆகாமல் அசத்தும் ஆகாமல் சங்கரசங்கேதநிலையில் நிற்கின்றது, ஆதலால் இவர்கூறிய அசத்திலக்கணத்தோடு இவரதுதாரணமே முரண்படுகின்றது. உலகத்திலே நையாயிதரெல்லாரும் ஒன்றைக்காரணமென்றும் மற்றொன்றைக்காரியமென்றுங்குறிப்பது சொரூபத்தைநோக்கியேயல்லாமல் வஸ்துவை நோக்கியல்ல. வஸ்துவோ காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் நியதமாயிருப்பது. மனோபாவனையால் காரணத்தை நோக்குழி காரியமும், காரியத்தை நோக்குழி காரணமும் இன்மையாய்க்காணப்படினும் இவ்விரண்டிற்கும் நியதமாயுள்ளது எதுவோ அது எக்காலத்தும் உள்ளதே; அதுவே சத்தென்பதும், வஸ்துவென்பதும், உலகமென்பதுமாதலால், உலகு அசத்தாதல் ஒருக்காலுமில்லை. இதனைச்சிந்தித்து இந்துவென்னப்பட்ட நமது நண்பர் பின் மறுமொழி பகர்வாராக.

ஹிதோபதேசி.

இங்ஙனம தத்துவவிவேசினி.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரவர்கள் சமுகத்திற்கு

ஐயா,—சென்ற செப்டம்பர்மீ 26௳ தத்துவவிவேசினியினகண் ஹிதோபதேசியார் வரைந்திருக்கும் விஷயத்தை யிம்முறை தங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்யவேண்டும். மறு பத்திரிகைக்கு அதன மறுப்பு வரைந்தனுப்புவாம்.

இந்து.

கடிதக்குறிப்பு

இந்து. தாமெழுதியபடி தத்துவவிவேசினியில் ஹிதோபதேசியார் வரைந்திருக்கும் விஷயத்தை இம்முறை பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

ப்ரம்மவித்தியாபத்திரிகை

பிரதி இங்கிலீஷ்மீ ௨ ௳ சிதம்பரத்திற் பிரசுரம் செய்யப்படும்

[illegible] [புத்தகம்-௧] ௧௮௮௬ ஆகஸ்டு ௴ ௨௰௨ [இலக்கம்-௫

[illegible]

சந்தா விவரம்

		இந்தியாவிற்கு			இலங்கைக்கு		
௵	1-இ	1	12	0	2	4	0
௴	6-இ	1	0	0	1	4	0
௴	3-இ	0	9	0	0	10	0
காபி	1-இ	0	3	6	0	4	0

இவ்வடமொழிப் பத்திரிகையை வைதிக லௌகிக இருதிறத்தாரும் வாங்க விரும்புகின்றனராதலின், இதன் சந்தாவைக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ப்ரம்மவித்தியா.

ஸம்ஸ்கிருத பாஷை (தொடர்ச்சி)

அவற்றுள் சில ஈசம், கேனம், கடம் முதலிய உபநிடதங்கள் அந்தந்த மத பாஷியக்காரர்களால் வியாக்கியானம் செய்யப்பெற்றுள்ளன. அந்தந்த மதஸ்தர்கள் அவரவர்கள்கொண்ட மதமே எல்லாஉபநிடதங்களிலும் உள்ளது எனக்கூறினும், பாரபக்ஷமின்றிப் பார்க்கும் புலவர்க்கு ஒருவிதமான கொள்கையே அவற்றுள் உள்ளதென வெள்ளென விளங்கும். அங்ஙனமன்றோ ஒவ்வொரு மதங்களுக்கும் ஒவ்வொரு உபநிடதம் இடங்கொடுக்கும். அந்தந்த உபநிடதங்களை மூலமாய்க்கொண்டு மற்றைய வாக்கியங்களையும் தமது கருத்திற்கிணங்கப் பொருள்படுத்த முயல்வது மதவாதிகளின் வழக்கம். அவர் செய்யும் முயற்சி சிலவிடத்து முற்றுப்பெறும். சிலவிடத்து முயற்சி வீணாகுமேல் விதண்டாவாதம் செய்வது முண்டு. இதுவும் மதவாதிகட்கியல்பே. மற்றுமுள்ள கற்றவரோ பொறுமையையொழித்து எல்லாவற்றிலும் சமரச புத்தி கொண்டு, கண்டபடி பதங்களை வருத்தாது அவ்வப் பதங்களுக்குரிய பொருள்களைக்கொண்டு தத்துவங்களை நன்கு ஆராய்ந்து, ஆனந்தக்களிப்புடன் எக்காலமும் கைவிடாது இவ்வுபநிடதங்களைக் காத்து வருகின்றனர். அதுகொண்டு ஓர் மதவாதி சொல்லும்வழி சேராது, அவ்வுபநிடதங்களுக்கு முக்கியமான பொருள் போனவழி விஷயங்களை எடுத்துப் பொதுவிற் சங்கதி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதின் நிமித்தம், இவ்விடம் எழுதவேண்டியதொன்றே நமது கடமையாதலின், சிறுபான்மை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

எழுதுவாம்- அவற்றுள் ஈசம் கௌம் முதலிய சில உபநிடதங்கள் ஒருவகை சாயாது, ஒரு மூர்த்தியைப் பற்றாது நின்று, ஈடுவுநிலைமையாய்த் தத்துவங்களைக் காட்டுவன- மற்றும், கைவல்லியம், ஜாபாலம், சுவேதாச்சுவதரம், காலாக்கினிருத்திரம், பிரஹஜ்ஜாபாலம், பாசுபதப்பிரமம், உருத்திரஹ்ருதயம், தக்ஷிணாமூர்த்தி, சரபம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை, தரிசனம், பஸ்மஜாபாலம், உருத்திராக்ஷஜாபாலம், வராகம், பஞ்சப்பிரமம், மாண்டூக்கியம், மைத்திராயணி, திருசிகிப்பிராமணம், மைத்திரேயம், தேஜோபிந்து முதலிய சில உபநிடதங்கள் சிவபிரானது மகிமையை நன்கு விளக்கி அவரையே பரதத்துவமாய்க் கூறுகின்றன- அங்ஙனமே சுபாலம், நாராயணம், நரசிம்மபூர்வதாபினி, நரசிம்மோத்தரதாபினி, இராமபூர்வதாபினி, இராமோத்தரதாபினி, தாரசாரம், ஹயக்கிரீவம், கிருஷ்ணம், கலிசந்தரணம், திருபாத்விபூதியகாநாராயணம், ராமரகசியம், வாசுதேவம், முத்கலம், சாண்டில்லியம், பைங்கலம், கோபாலதாபினி, மகோபநிடதம் முதலிய சில உபநிடதங்கள் ஸ்ரீமத் புருஷோத்தமனது பெருமையை விரிக்கின்றன- அமிர்தபிந்து, நாதபிந்து, தியானபிந்து, யோகதத்துவம், யோகசூடாமணி, யோகசிகை, மண்டலப்பிராமணம் எனத் தொடங்கிய சில உபநிடதங்கள் யோகமார்க்கத்தையும் அதற்குவேண்டிய நாடிவிளக்கம் முதலிய பல வழிகளையும் நன்கு எளிய நடையில் எடுத்துரைக்கும்- நிராலம்பம் முதலிய சிலவற்றில் சந்நியாசமும் அதன் பிரயோசனமும் அதை நடத்தும் வழிகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளன- திரிபுராதபனம், தேவி, திரிபுரா, பாவனை முதலிய உபநிடதங்களில் பராசத்தியெனப் பெயர் கொண்ட ப்ரம்மவித்தையின்பெருமையைக் காணலாம்- சீதை, சௌபாக்கியலக்ஷ்மி முதலியன திருமாலின் திருமார்பணியாய திருப்பாற்கடல் மகளைத் துதிக்கும்- சரஸ்வதி, அமிர்தபிந்து என்று தொடங்கிய சிலவற்றில் சத்தத்தின் தத்துவத்தையும் சரஸ்வதியின் பரத்துவத்தையும் நன்கறியக்கூடும்- கெற்பம், சாரீரம் முதலிய வுபநிடதங்களில் உடற்கூறுகளும், அவற்றுள் மிக நுட்பமான அநேக சங்கதிகளும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன- மற்ற அநேக உபநிடதங்கள் நாம் அறியவேண்டிய பற்பல முக்கிய காரியங்களைக் காட்டும் கருவியாய் நின்றுள்ளன- அவைகளை ஆராயுங்கால் சாஸ்திரங்களெல்லாம் அவைகளை மூலமாகக் கொண்டன வென்பதற்குச் சிறிதேனும் தடையில்லை- அவைகள் அநேகங்களாதலாலும், அவற்றின் பொருள் சிலவிடத்து நன்கு விளங்காததுகொண்டும், ஒவ்வொருவர் தத்தம் மனதுபோனவழி தாறுமாறாய் அர்த்தஞ்செய்து அவற்றிற்குள்ள கருத்தைக் கெடுத்துவிடுவார்களென்றெண்ணி, எல்லாமறிந்த பிரமதேவன் அவற்றின் பொருள்களை நன்கு உணர்த்துவதின் பொருட்டுப் புராணங்களையும், அவ்வுபநிடதங்களிலும் மேலும் கன்மகாண்டங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ள சத்கர்மங்களை எடுத்துரைக்க தர்மநூற்களையும் இயற்றினர்- பின்பு காலவேறுபாட்டால் அந்நூற்கள் சிதறிப்போனது கண்டு, பிற்காலத்திற் பிறந்த வேதவியாசர், மனு முதலிய மகாரிஷிகள் அவற்றையனுசரித்துப் பதினெண் புராணங்களையும், அத்தொகைகொண்ட ஸ்மிருதிகளையும், மற்றும் சிலர் உப புராணங்களையும், உபஸ்மிருதிகளையும் உலோகோபகாரார்த்தமாய் அருளிச்செய்தனர்-

இன்னும் வரும்-

[illegible]

உபந்நியாச சங்கிரகம்.

ஸ்ரீமத் சைவசமாஜத்தின் ௩-வது வருஷபூர்த்தி மகோற்சவத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி டவுன்ஹாலில், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபரும், மன்னார்குடியில் விளங்கும் வித்துவசிரோமணிகளான ஸ்ரீமத் ராஜு-தீக்ஷிதரவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவருமான கும்பகோணம் ப்ரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரிகள் செய்த உபந்நியாச சங்கிரகம்.

சனவான்களே!

இப்பொழுது தற்கால நாகரீகம் கொண்டும், அதற்கிசைந்த நூற்களைக் கற்றும், பழையகாலத்து நாகரீகம் கொண்டும், அதற்கிசைந்த நூல்களைக்கற்றும் உள்ள அநேகர் இச்சபையில் நிறைந்திருக்கக்கூடும்- ஆனால், அவர்கள் அறியாத சங்கதி ஒன்றெடுத்துரைக்க நான் இவ்விடம் வந்தேனன்று- இவ்விருதிறத்தாரும் ஒருவருடன் மற்றொருவர் சேராதிருப்பது நமது தேசஜாதி மதங்களுக்குப் பலக்குறைவென்றெண்ணி விரித்துக்காட்டவே- அஃது யாதெனில்! நமது தேசத்தில் வெகு காலமாய் மேற்கு ராச்சியங்களிலுள்ளவர் மிருகத்தன்மையை விடுவதற்கு முன்னரே நமது முன்னோர் நாகரீகம் நன்கு பெற்றும், நாத்திகத்தை யொழித்தும், நன்கு பொருள்களை ஆராய்ந்து பல நூல்களை இயற்றி, உலகம் நிலைபெறச் செய்தனரென்பதுதான் நமக்குப் பெரும் புகழ்- அக்காலத்திலேயே நமது மதஜாதிகளின் பிரமாண சாஸ்திரங்களான அநேக உபநிடதங்கள், ஸ்மிருதிகள், புராணங்கள், நீதி சாஸ்திரங்கள், இன்னும் பற்பல நூற்கள் பூர்ணமாய் இருக்க, அவற்றின் வழிகளைக் காட்டி வந்தவர் நமது சுதேச பண்டிதர்களல்லவா? தற்காலம் அவர்களை ஒரு கூட்டத்திலும் சேர்க்காது அவரவர் தமக்குத் தோன்றியபடி செய்வதும், அதற்குத் தடை சொல்லும் வித்துவான்களைத் தாங்கள் படித்த பாஷையில், அல்லது தேச பாஷையிற் காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லவும் வருத்திப் பலவிதம் உபத்திரவஞ் செய்கின்றனர். அவர்கள் வெகு காலம் கீர்வாணபாஷையிற் பயின்றிருப்பினும் வேறு பாஷைகளிற் சிறிதேனும் அறியார். இக்காலத்தவர் படிக்கும்பொழுதே இரு பாஷைகளைக் கற்றவராயினும், இவராலும் தாமறிந்த இங்கிலீஷ் பாஷையிலுள்ள சிற்சில சொற்களுக்குத் தமிழ் சொல்லமுடியாது அந்தப் பதங்களையே உபயோகிக்க நாம் கண்டதுண்டு- இங்ஙனமிருக்க அவர் எப்படி எடுத்துரைப்பர்- இவர்கள் ஆரியர்குலத்திற் பிறந்து அவரது குலதனமான பாஷையைக் கைவிட்டதுமன்றி, அதைக் கற்றவரையும் அவமதிப்பரேல் இதைவிட இவர்களுக்குப் புத்திகுறைவு யாதிருக்கின்றது? இது நிற்க; நமது தேசம் வெகு காலமாய் ஐகமத்தியத்திலேயே கட்டுண்டது- ஐகமத்தியம் என்னும் பதம் இரண்டு பொருள் கொடுக்கும்- அதாவது ஒற்றுமை, ஒருமதம் கொள்ளல்- அதுவே நம்முன்னோருக்குரிய தனம்- அவ்வைகமத்தியம் எக்கால வரையில் நமது தேசத்தில் நிரம்பியிருந்ததோ அதுவரையில் நமது ராஜ்ஜியம் பிரர்வசமாகாமலும், எல்லாத் தொழில்களும் ஒவ்வொரு ஜாதியார் நடத்த நிலைபெற்று வந்தன- பிராமணர்கள் படிப்பதும், அரசர் இராணுவத்தொழில் முதலியவற்றைச் செய்வதும், வைசியர் வியாபாரம் கொள்வதும், மற்றையகைத்தொழில்களை மற்றவரும் செய்து வந்தனர்- அங்ஙனம் "ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபிரத:" என்றுரைத்தபடி ஒவ்வொரு சமயத்துக்கு ஒவ்வொருவர் மற்றவர் தொழிலைக் கொ

[illegible]

ள்வதும் உண்டு. அதுகொண்டே மிருச்சகடிகம் [illegible] என்னும் நாடகத்தில், ஓர் பிராமணர் வியாபாரம் செய்ததாக முற்காலத்துக் கவிகளில் ஒருவரான சூத்திரகமகாராஜா என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். இவையெல்லாவற்றிற்குங் காரணம் ஐகமத்தியம் அல்லவா? அவ்வைகமத்தியம் மதமூலமாதலால் மதத்தைக் காக்கவேண்டியது அவசியம். இங்ஙனமிருக்க, நமது மதத்திற்கு முதல் எதிரி நாத்திகரும், பிறகு மற்றைய மதஸ்தருமாதல் பற்றி, அவர்கள் சொல்லும் சொற்களையும், அவர்கள் எழுதும் நூற்களையும், அப்புத்தகங்கள் நன்கு கட்டுண்டு வெகுவிநோதமான பொன்னிறப் பூச்சுக்களுடன் இருப்பதையுங் கண்டு மகிழும் சிலரை நோக்கி, அவற்றிலுள்ள யுக்தி விரோதத்தையும், நமது சுதேச பண்டிதர்கள் கையில் இருப்பது பழம் பனைபேடாயினும் அவற்றில் உள்ள வழுவற்ற நியாயங்களையும் எடுத்துரைத்து நன்கு விளக்கி நம்மவர்க்குச் சொல்லி, அவர்களை நமது சுதேச பண்டிதர்களுடன் சேர்த்து இதர வாதிகளை எவ்விதத்திலும் விலக்கவேண்டியது அவசியமன்றோ? (களிப்பு) இங்ஙனமிருக்க; நமது தேசத்தில் வழங்கிவரும் பற்பல உள்மதங்களைக் கொண்டு சண்டைசெய்து மூன்றாவது மதத்திற்கு இடங்கொடுப்பது மிகவும் நமக்கு அவமானம். பாருங்கள்! நமது சுதேசிகள் பாடசாலைகளில் மதபோதனம் செய்யவேண்டுமானால் அத்துவிதம் சொல்லுவதா? விசிஷ்டாத்துவிதம் சொல்லுவதா? துவிதம் சொல்வதா? என்று ஐயமுற்று முற்றிலும் தமது சொந்த வழியை விட்டு, கிறிஸ்தவர் பாடசாலைகளில் அவர் மதத்தைப் போதிக்கப் பிள்ளைகளை அனுப்புவது, இரண்டு சகோதரர்கள் சொத்துக்குச் சண்டைசெய்து முற்றிலும் விற்றுப் பணத்தை இராஜாங்கத்தாருக்குச் சேர்த்துக் கொடுத்து, இருவரும் பின்பு சத்திரந் தேடுவதுபோல ஆகின்றது. (களிப்பு) ஐயா! பேனுக்குப் பயந்து தலைமொட்டை யடிக்கலாமா? வெளியோரிடம் விவாதம் செய்யுங்கால் நம்மவர் உள்ளுக்குள் உள்ள மதத்துவேஷத்தை விட்டு மற்றவர்களை வெல்லவேண்டியது அவசியம். அங்ஙனம் மாபாரதம் ஆரணிய பர்வத்தில், தம்மை அவமதிக்க முயன்ற துரியோதனனுக்குக் கந்தருவர்களால் நேர்ந்த அவமானத்தை விலக்கக் கருதி, தமது தம்பியாரை நோக்கித் தருமபுத்திரர் "மற்றவருடன் சண்டைசெய்ய நாம் நூறு பெயர். நமக்குள் சண்டை வந்தால் நாம் ஐந்து அவர் நூறு" என்று சொன்னதைக் கேட்டிருப்பீர்களே! ஆதலால் பொது விஷயங்களில் நாம் ஒருபொழுதும் நமது பொறாமையைக் காட்டாது ஒன்றுபட்டிருத்தல் வேண்டும். வேதவியாச பகவான் பவிஷ்யத்தில் "[illegible]" என்று கலிதர்மத்திற் கூறியபடி, இக்காலத்தில் ஒற்றுமைக்குறைவு நமக்கு இப்பொழுது இருக்கிறதென்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ? "[illegible]" என்பதும் நன்கு நாம் அறியக்கூடியதே. சுமார் [illegible] வருஷங்களுக்கு முன் ஒன்றாய் ஒருவருடன் ஒருவர் சம்பந்தித்திருந்த தென்கலை, வடகலை என்னும் இருதிறத்தார் இப்பொழுது இருக்கும் விஷயத்தைப் பார்த்தீர்களா? இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைசெய்து வீணில் நமது தேசப் பணத்தை வாரியிறைத்து இங்கிலீஷ் தேசத்துக்கு அனுப்பவே வழி தேடுகிறார்களன்றி, வேறுவிதம் செய்யத் துணியார். ஐயா!

[illegible]

ஸ்ரீமத் இராமானுஜாசாரியர் சித்தாந்தத்திற் சொல்லிய முத்திவழியாகிய பஞ்சஸம்ஸ்காரம் என்பது, அறிவுடன்கூடிய ஜந்துக்களுக்கேயல்லது சுவருக்கும், வீட்டிற்கும், பாத்திரங்களுக்கும், அல்லவே. அவைகள் முத்தியடையுமோ? இங்ஙனமிருக்க ஏன் வீணில் பணத்தைச் செலவிடவேண்டும்? இதுவுமிற்க. நமது தேசத்து சாஸ்திரங்கள் யுக்திக்கு ஒத்ததல்லவென்றும், மற்றவர் சாஸ்திரங்கள் யுக்திக்கு ஒத்தவையென்றும், சிலர் அபிப்பிராயம் இருக்கக்கூடும். ஆதலால், அவர் சாஸ்திரங்களையும், நமது பூர்விகர்களைப்பற்றிய சாஸ்திரங்களையும்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம். முதலில் அவர் இத்தேசத்துக் குலதனமான ஆத்திகமார்க்கத்தை ஒழிக்கவேண்டி, புத்திதந்திரம் என்னும் சாஸ்திரத்தை இயற்றினர். அந்நூல் படித்தவர் தனது சரீரத்திலுள்ள ஓர் பாகமே அறியுந்தன்மையுள்ளது என்று பேசி, அதற்கு அநேக காரணங்கள் காட்டி, நம்மவரைப் பகட்டி நாத்திகத்தை நாட்டுகின்றனர். அவர்கள் சொல்லும் வழியை நாம் சிறிது காட்டிப் பின்னர் மறுக்கும் வழிகளையும் கூறுவாம்.

அவர் சொல்லும் காரணங்கள்.

க. நாம் காணும் சரீரத்தைத் தவிர்த்து வேறாய் ஒரு ஆத்மா இருப்பதாய் ஒப்புக்கொள்வதில், தக்க காரணங்கள் ஒன்றுமில்லை.

உ. இச்சரீரத்தில் அறியும் தொழில் ஜீவன் என்னும் வஸ்துவுக்குள்ளதல்ல; அது மூளையின் குணமே. ஜீவன் என்பவனொருவன் இருப்பதும் பொய்யே.

ந. மூளையை அறியுந்தன்மை யுள்ளதெனச் சொல்வதே நியாயம். ஏனெனில், (க) இச்சரீரத்தில் எங்கும் வியாபித்து நிறைந்திருக்கும் நரம்புகள் ஒன்றுசேர்ந்து முறுக்கி முதுகெலும்புவழி தலையிற்சென்று மூளையைத் தொட்டிருப்பதால், இது சரீரத்தில் நடக்கத்தக்க ஒவ்வொரு விஷயமும் சேரும் ஓரிடமாய்க் காணப்படுகிறது. (உ) ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆலோசிக்கும்போது தலைமண்டை ஓட்டுக்குள் ஒருவித அசைவு உண்டாவதுபோல் அனுபவம் உண்டு; (ந) நெடுங்காலம் ஆலோசனை செய்யின், தலையில் வலி உண்டாகின்றது. (ச) ஒரு சமயம் மூளை கலங்க ஓர் அடி தாக்கினால், ஒன்றுந் தோன்றுவதில்லை. [ரு] அம்மூளையில் பித்தம் சம்பந்தித்திருந்தால் நமது அறிவுநிலைமை தப்புகின்றது. அதாவது பைத்தியம் கொள்கின்றது. [சா] அம்மூளையில் ஓரோர் பாகம் ரோகம் முதலியவற்றால் கரைந்தால், கோபம், காமம், பொறாமை முதலிய சிற்சில குணங்களைக் காணோம். அதுகொண்டும் அதின் தொழிலே முற்றிலும் புத்தியெனச் சொல்லலாயிற்று. [எ] சரீரத்தில் அடங்கிய ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு பிரயோசனங் கிடைக்க இதற்கு வேறு பிரயோஜனம் அகப்படாததுபற்றி, இது மற்றொரு வஸ்துவின் தொழிலாய்ச் சொல்லக்கூடாத அறிவுக்கிடம் என்பதும் ஒவ்வும். [அ] அறிவென்பது வஸ்துவைக்காட்டும் பிரகாசம் ஆதலாலும், அவ்விடம் தொட்டால் ஒளி கொடுக்குந் தன்மையுள்ள தீப்பஷாணம்போலொத்ததாதலாலும், முன் சொன்னபடி சொல்லக்கூடும். [அ] நரம்புகளைப்பற்றியே வஸ்துக்களை உணர்வது உசிதம். அவைகளில் ஒவ்வொரு நரம்பு கெட்டால் ஒவ்வொரு புலன்கள் வழிமாறி அதின்வழி போகும் வஸ்துக்களின் அசைவு குன்றிப்போவதும் வழக்கம். ஆதலின், இக்காரணங்களாற் சரீரத்திலுள்ள பற்பல உறுப்புக்களைப்போல அவற்றுள் ஒன்றான மூளையின் குணமே அறிவாதலால், அம்

[illegible] (௬) [illegible]

[illegible]

ஸஹ்ருதயா:!!

[illegible]

[க] [illegible]

[உ] [illegible]

[௩] [illegible]

மூளையினும் வேறாய் ஜீவன் மனது இரண்டும் சித்தித்தல் எங்ஙனம் பொருந்தும் என்பதுந் தவிர, நமது முன்னோர்கள் தங்கள் தங்கள் புத்தி போனவழி தாறுமாறாய் உடற்கூறுகளைக் கூறியிருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. அக்காலத்தவர் சல்லியதந்திரத்தில் வல்லவரல்லவென்பதுமே.

நண்பர்களே!

இவர்கள் சொல்லும்வழி இன்னும் பலவிருப்பினும், ஒரு பானை சோற்றிற்கு ஒருசோறு பதம் பார்ப்பதுபோல் இங்கு எடுத்துக்காட்டிய இவரது துர்வாதங்களை அகற்ற, நமது முன்னோர் கூறிய சாஸ்திரங்களிற் சிலது விரிப்பாம்.

க. முதலில், சரீரத்தைத் தவிர்த்து ஆத்மா [அறிவினிடமாய ஜீவன்] ஒருவன் உண்டென்பது ஒப்புக்கொள்வதற்குக் காரணம் யுக்தி ஒன்றே முதன்மை பெற்றது. பின்பு அநுபவமும் உபபலமாகும். அதையே அநேக சுருதிகளிற் காணலாம். நாம் கண்டுள்ள வஸ்துக்களைக் கொண்டு நிலைநாட்டுவது கூடாதுபற்றி, வேறுண்டென்று சொல்லத் துணிந்தோம்.

உ. அவர்கள் சொல்லிய அறியுந்தன்மை மூளைக்குச் சித்திக்குமாயின் எவ்விதத்திலும் ஜீவன் உள்ளது பொய்யாய்விடும். அதுவே பொருந்ாது.

௩. மூளையினிடம் சரீரத்திலுள்ள நரம்புகளெல்லாம் சேர்ந்து செல்வது வாஸ்தவந்தான்; ஆயினும், நாம் பின்னற் சொல்லப்போகிற சில காரணங்களால் அது மனத்திற்கு ஓர் இடமாதலால், அவ்விடம் நரம்புகள் சேர்வது பயன்படும். அங்ஙனம் தலை மண்டை யோட்டினுள் ஆலோசிக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஒருவித அசைவின் அனுபவமும், அக்காலத்து அவ்விடம் மனது என்னும் ஓர் நுட்பப்பொருளின் சம்பந்தமெனச் சொல்லவுங் கூடும். தலையில் வலி உண்டாவது இதற்குக் காரணமேயாகாது. எங்ஙனமெனில், மூளையென்பது மண்டையோட்டிற்குள் இருக்கும் ஓர்வகை [நரம்புமாமிசங்களின்தொகுதி] பொருள். தலைவலி என்பதோ மண்டையோட்டின் வெளியில் மேற்றசைக்கும் அவ்வென்புக்கும் நடுவிற்செல்லும் ஓர் பித்தநீர்க் குழலில் நீர் தடுக்கப்பட்டு, அப்பொழுது அக்குழலில் உண்டாகும் ஓர்வித உணர்வு. ஆதல்கொண்டே சில தலைவலிகளுக்கு வைத்தியர் நெற்றி நெரிக்குநேர் ஓடும் பித்தக்குழலைக் குத்தி நீரெடுப்பது வைத்தியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூளை கலங்க அடிபடும்பொழுது ஒன்றுந் தோன்றாததும், அதின் தொழிலே புத்தியெனச் சாதிக்கக் காரணமாகாது. அவ்வாறு சரீரத்தில் பற்பல மர்மங்களிருத்தலால், அவ்விடங்களில் ஏதேனும் தாக்கில் அவ்வாறு சம்பவிப்பது அனைவர்க்கும் தெரிந்த விஷயமே. அவ்வாறு அறிவு கலக்கம் உண்டாவது அவ்விடம் மனதின் ஸ்தானமாகிலும் ஒவ்வும். அதுகொண்டும், அதின் தொழிலே அறிவு எனத் துணிதல் கூடாது. அம்மூளையிற் சிலபாகம் கெட்டால் கோபம் காமம் முதலிய குணங்கள் மனிதனுக்குக் குன்றிவருவதும், நரம்புகளிற் சில வெட்டுண்டால் சில புலன்களுக்குப் பிரயோசனம் மாறுவதும், மூளையின் வேறாய் மனது என்பது இருப்பினும், அது ஒவ்வொரு வழியாய்ச் சரீரம் எங்குஞ்சென்று ஒவ்வொரு சந்நதியையும் அறியுமாதலால, அவ்வழி கெட்டால் அவ்விதம் சம்பவிக்கவுங் கூடும். சரீரத்தின் உறுப்புக்களில் இஃது ஒன்று மாத்திரம் பிரயோஜனமில்லாததுகொண்டு இதற்கு இதுவே பிரயோஜனமென்று சொல்லக்கூடுமானால், பக்குவாசயத்தின் பக்கங்களிற் சுற்றுண்டுகிடக்கும் சில குடல்களும், மிருகங்களுக்கும் இரு

[illegible] (யக்ருத்) [illegible]

யத்தின் கீழே கிடக்கும் யகிருத் (யக்ருத்) என்கிற ஒருவகை மாம்ச பிண்டமும், மற்றும் சில பேசிகளும், அத்தன்மையைப் பெறவேண்டிவருமல்லவா? அப்பொழுது ஒருபுத்தி, இரண்டுபுத்தி, மூன்றுபுத்தி யெனப் பலவிதம் பேசலாகும் என்றறிக. அதற்குப் பிரகாசிக்குந்தன்மை யுண்டென்பது சத்தியமாயினும், இவ்வாறு இத்தன்மை "ஜாடராக்நி" என்று வழங்கும் பித்தகோசத்திலும் உள்ளனவாதலாலும், அப்பித்தம் சரியாயிருந்தால் புத்தியிலை சரியாயிருப்பதும், இல்லாவிடில் புத்திமாறுவதும் அனுபவத்திலிருப்பதாலும் "[illegible]" என்று பெரியோர் உரைப்பதாலும், அபின் முதலிய பித்தவஸ்துக்களின் சேர்க்கை புத்தியை மயக்குவதினாலும், அதிகமாகப் புத்தியைச் செலவழித்துக் கடுமையான வேலை செய்தால் சீக்கிரத்தில் பித்தக்கொதிப்பென்னும் பசியும், அப்பசிக்கு ஏதேனும் உணவு தராவிடில் வயிற்றெரிவுகாணுவதாலும், அப்பித்தகோசத்தின் தொழிலே புத்தியெனவும் சொல்லப் பொருந்துமோ? சரீரத்தில் அருமையாதலால் இவர்கள் புத்திஸ்தானமெனக் கூறும் மூளைக்கும் சக்தியைவிளைக்கும் இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்யும் இருதயஸ்தானத்தைப்பார்க்கிலும் இது என்ன சிறப்புடைத்து. இருதயம் புத்திஸ்தானமென்பதற்குக் காரணம் அந்த இருதயத்தில் நமது சுவாசமார்க்கமாய்ச் செல்லும் மலங்கள் சில சேர்ந்தால் அப்பொழுது நித்திரை [ஐம்புலன்களின் ஒய்வு] உண்டாவது. அந்நித்திரை செய்யுங்காலமும் மிதமிஞ்சிய மூச்சுக்களினால் மலங்கள் வெளிப்போகால் பின்பு மயங்கிய புலன்கள் வேலை செய்வது நம்மவர் அறிந்ததே. இங்ஙனம் தன்வந்திரிபகவானியற்றிய சுச்சுருதநூலில் "[illegible]" என்று இருதயம் புத்திஸ்தானமென்றும், அதில் மலங்கொண்டால் நித்திரை வருமெனவும் கூறியதைக் காணலாம். மற்றும், உலகெங்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைக் குறிக்கும்பொழுதெல்லாம் நான் என்று கையால் மார்பைத் தட்டிக் காட்டுவது வழக்கமாயிருக்கிறது. இது சிறுவர்முதற் கிழவர் வரையிலும் உள்ளது. இக்காலத்திற் புத்திதந்திரம் படித்தவரும் அவ்வாறே செய்கின்றனரன்றி, இக்காலத்து சாஸ்திரங்களைப் படித்தும் பல ஜனங்களாய் ஒருங்குசேர்ந்து ஏன் இனியாவது தலையில் அடித்துக்கொள்ளக்கூடாது? இவரது சாஸ்திரம் இவர்களுக்கே அநுபவத்திற்கு வரவில்லையே! மற்றெவருக்கு வரும்? இது நூலும் நூலோ? கனவான்களே! கொஞ்சம் கவனியுங்கள்! இவர்கள் நமது முன்னோரெழுதிய நூற்களிற் சரீர தத்துவங்கள் நன்கில்லையெனச் சொல்லிக் களிக்கின்றனர். அதுவிஷயம் பின்பு சொல்லப்படும். இப்பொழுது இவர்கள் சொன்னபடி இம்மூளையின் குணமே புத்தியாயின் இம்மூளையென்பது ஒரு பெரிய அளவினையுடையதாதலாலும், இதற்கு நாலாபக்கங்களிலும் நரம்புகள் சம்பந்தித்திருப்பதாலும், ஒருவேளையாவது நான்கு, அல்லது ஐந்து அறிவுகள் உண்டாகக்கூடும். அவ்வாறு எவ்விடத்திலும் காணோம். எவரும் அனுபவிப்பதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தாம் ஒரு வேலையைக் கவனிக்க மற்றொரு வேலை அதே காலத்தில் வந்தாலும், அவ்வசயத்தில் வேறு விஷயம் மனம் சென்றதுபற்றி அதைக்க

[illegible]

கேட்டேனில்லையென்று செகல்லுகின்றனரேயொழிய வேறி ல்லை. அப்படிக்கில்லாது இவ்வைம்புலன்களின் நரம்புகளும் ஒரேயிடம் சேருமாயின், அவ்விடத்தில் எல்லா விஷயமும் சேர்ந்து ஒன்றுடன் ஒன்று தாக்கி ஒருவிதமு மில்லாமற்போவ துடன், முற்கூறியபடி ஓரிடம் கெட்டால் காமம், ஓரிடம் கெட்டால் கோபம் முதலியன ஒழியுமென்பதும் ஒவ்வாது. இது நிற்க. எல்லோருக்கும் அனுபவத்தில் காலில்வலி கையி ல்வலி யென்று தனித்து ஒவ்வொரு உறுப்புக்களிலும் வெவ் வேருய் நாம் சுகதுக்கங்களைக் கண்டிருக்க, இவர்கள் சொல் லியபடி அசைவற்று ஓர் மூலையிற் கிடக்கும் மூளையிற்ருனே அறிவென்னும் திரிபு உண்டாகுமாயின், இவ்வனுபவம் எங் ஙனமொவ்வும்? நேசர்களே! நாம் ஒரு வீட்டிற் புகுந்து பல விடத்திலிருந்து வரும் தந்திக்கம்பிகளைத் தொட்டறியும் சங்க தி இது இன்னவிடத்தி லுண்டாகுமென்பதும், எவரேனும் அறிவாரோ? அக்கம்பியின்வழி இடத்தைக்குறிக்கும் ஓர் அசை வு உண்டானல் மாத்திரம் கூடும். அது இவ்விடத்துப் பொரு ந்தாது. பின்னும், முதலில் நாம் ஒரு வஸ்துவைப் பார்த்தா லும், அல்லது கேட்டாலும், உடனே அவ்விடம் உள்ள நா டிகளிற் சிலவித அசைவு உண்டாகிப் [அதுவே அறிவு] பிறகு திரும்பி வரும் அசைவு ஒவ்வொரு இடங்களிலும் வந்து முற் றுப்பெறுமாதலால், அவ்வவ்விடத்துச் சுகதுக்கம் தோன்றுகி ன்றதெனவும் கூடாது. எவ்விதம் சொல்லினும் அந்தந்த நர ம்புகளில் உண்டாகும் அசைவு மூளையில் தாக்கின் அறிவு என் னும் திரிபு அங்கு தோன்றுமேயன்றி வேறெங்குமில்லையாத லால், நரம்பின் முதல் அசைவுக்குப் பின்னசைவு தம்பியே யாகும். இக்காரணங்களால் மனது மூளையிலும் வேறு என்று நன்கு துணியப்பட்டது. அம்மனது அணுவானதுகொண்டு, எந்தக்காலத்தில் எந்த நரம்புடன் கூடுமோ அந்தக்காலத்தில் அதுவழி சென்று அதில் அடையக்கூடிய பொருளுணர்ச்சியை யும் பெறும். ஒருபொழுதும் அணுவுக்கு அநேக நரம்புகளின் சம்பந்தம் கூடாதுபற்றி, ஒருக்காலும் பல அறிவுகள் உண்டா தற்கிடமில்லை. மேலும், அது வேகமுள்ள வஸ்துவாதலால், சரீரம் எங்கும் நரம்புகளின்வழியும், இரத்தக்குழலின் வழியும் சென்று, ஆங்காங்கு சரீரத்திற் சுகதுக்கங்களைக் கவரும். மே லும், ஒரு சமயம் சரீரத்திற் சஞ்சரிக்கும் இம்மனது பித்தத் தில் மூழ்கினல் அதுவே அறிவு வேறுபாட்டுக்குக் காரணமாம். ஓர் நரம்பு அல்லது மூளையின் ஓர் பாகம் கரைந்தால், அதுவழி சென்றறியவேண்டிய சங்கதிகள் ஒழிவதும் கூடும். அம்மன த்திற்கும், அதை நடத்தும் ஜீவனுக்கும் இருப்பிடம் நான்கு என்று, பிரமோபநிடதம் என்கிற உபநிடதம் கூறுகின்றது. “[illegible]” இப்புருஷன் நான்கிட ங்களிற் குடிகொள்வான். அவை, நாபி, இருதயம், கண்டம், சிரம் என்பன. இவற்றுள் மூன்றுக்கு முன்னமே காரணம் சொன்னேம். கண்டஸ்தானத்தில் புத்திசம்பந்தம் “[illegible]” என்கிற யோகத்தில் வெளியாகும். இதுகொண்டே நமது முன்னேர்கள் “[illegible]” “[illegible]” என்று எடுத்துரைத்தனர். இவ்வித

[illegible]

பத்ரிகா:

“கிம் ஜகத் ஸத்? உத அஸத்? இதி”

[illegible]

ம் புத்திதந்திரத்தில் உள்ள சில குறைகளைக் காட்டி இம்மட் டில் விட்டோம். இனிச் சொல்லிற் பெருகும்.

இன்னும் வரும்.

கடிதங்கள்.

உலகம் சத்தா? அசத்தா? என்பது.

சத்து என்பது சத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றது; சத்து யாண்டு முள்ளது; சத்தெனினும் உள்ளதெனினு மொக்கும்.

அசத்து என்பது அசத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றது; அச த்து யாண்டுமில்லது; அசத்தெனினும் இல்லதெனினு மொக்கும்.

சத்துக்கு உதாரணங் கூறுகின்றது; படம். அது படமெ ன்னும் சொல்லும் அதன்ருேற்றமும் பொருளு முடனிகழ் வது. படமெனினும் ஆடையெனினு மமையும்.

அசத்துச் சொல்மாத்திர மாதற்கு உதாரணங் கூறுகின் றது; மலடிமைந்தன்.

அசத்துச் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாதற் குதாரணங் கூறுகின்றது; கயிற்றரவு கானனீரென இவை

அசத்தின் இரண்டுவகை உதாரணம் விளங்க வுரைக்கின் றது:—மலடிமைந்தன் தோற்றல்மாத்திர மென்பது எனைத் துணையுமின்றிச் சொன்மாத்திரமாகவே நிகழ்வது.

கயிற்றரவு சொன்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாய் நிகழ்வது. இது முன்னர் மயக்கத்தான் அரவெனத் தோற் றித் தெளிந்தவழிக் கயிருகவே நிகழ்வது. அது காரணமான கயிற்றைக் கண்டபின்னர்க் காரியமான அரவு தோன்றுது கயி றென்றே காணப்படுவதென்பது கருத்து.

கானனீர் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாய் நிகழினும் கயிற்றரவுபோல் காரணங்கண்டவழிக் காரியந் தோற்ருதிருப்பதன்று; நீர் தோற்றிக்கொண்டே யிருப்பது போல்வது; அங்ஙனம் தோற்றியஞான்று நீரென்பதெத்து ணையுமின்றே.

மலடிமைந்தன்போன்று தோற்றமென்பதின்றிச் சொல் மாத்திரமாயிருப்பதூஉம், கயிற்றரவும் கானனீரும்போன்று சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமா யிருப்பதூஉம், கயி ற்றரவு கயிற்றைக்கண்டவழி யரவு தோன்றுதிருப்பதூஉம், கானனீர் கானலை யுணர்ந்தவழியுநீர்தோற்றிக் கொண்டிருப்ப தூஉமாம் மூவகையும் அசத்தின்பாற்படுமென்க.

படமென்பதற்குச் சொல்லும் தோற்றமும் பொருளு மென்னு மிம்மூன்றும் உண்மையின் சத்தெனப்படும்.

இதுநிற்க:

இனி உலகம் சத்தா? அசத்தா? என மேற்கூறிப்போந்த நியாய வாயிலாகக் காரிய காரணவாத வேதுவின் கடத்தைக் கொண்டு விவகரிப்பாம்.

காரியமென்பது: காரியத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றது. காரிய முன்னின்மைக்கு எதிர்மறை.

[illegible]

காரணமென்பது; காரணத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றது. காரணம் காரியத்திற்கு நியதமாய் முன்னிற்பது. நியதமின்றி யமையாமை. காரணமெனினுங் கருவியெனினுமொக்கும்.

காரியத்திற்குப் பேதகாரண மிரண்டும் அபேதகாரண மொன்று முண்டெனத் துணியப்படும். கடமாகிய காரியத்திற்குத் தண்டு சக்கரந் துணைக்காரணமுங் குலால னிமித்த காரணமுமாகிப் பேதமு மண்முதற் காரணமுமாகி அபேதமுமாகின்றன.

காரியம் வனைவதற்கு முன்னும் அழிவுபாட்டிற்குப்பின்னு மின்றென்பது துணிவேனும், வனையப்பட்ட பின்னும் அழிபாட்டிற்குமுன்னு முளதாதலா னிடைநின்றகாலத்தே காரியமான கடஞ் சத்தாமெனின் யாது சத்தோ வஃது முன்னும் பின்னு நிகழ்வுமென்னு முக்காலத்து நிகழவேண்டும்; முன்னும் பின்னு மில்லாதது "இல்லது வாராது உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தா னிடைநின்ற காலத்து யாங்ஙன நிகழும்? இடைநின்றகாலத்து உளதேன் மண்ணுய் நிகழுங்கால் கடமின்று; மண்ணின்கண் வளைவு குவிவு முதலாய குணங்களெய்தியவழிக் கடமென்னும் பெயரெய்தும். வளைவு குவிவுமுதலியன குணங்களையன்றிக் குணியன்றும். அக்குணங்களும் குணியான மண்ணின்கட்டோன்றி யதன்கண்ணே நிகழும்.

குணியெஞ்ஞான்றுளதோ வஞ்ஞான்றே அதற்குக் குணமுமுண்டென்பதன்றே. வளைவு குவிவு முதலாய குணங்க ணிகழ்வதற்கு முன்னரு முருட்சியல்லது வேறு குண நிகழ்ந்தன. மண்ணென்னுங் குணி தன் குணத்தொடுங் கூடிய வழியானே யம்மண்ணுக்குக் கடமென்னும் பொருட்பெய ரெங்ஙனம் பொருந்தும்? மண்ணென்னுங்குணியு மதன்கணுளதாய வளைவு குவிவு முதலாய குணங்களுமே யல்லது கடமென்னும் சொற்குப் பொருள் வேறின்மையான் இடைநின்றகாலத்துங் கடமின்றென்பதுவே திண்ணம். இதனானே யெஞ்ஞான்றுங் கடமென் றொருபொரு ளின்றென்றே பசுமரத்தாணிபோ லூட்டப்பட்டதென்க.

அற்றேல், கடமென்னுந் தோற்றமும் அபாவமாகவேண்டுமன்றே. கடத்தோற்றங் காணப்படுவதனாற் கடமின்றென்றெவ்வாறு கருதப்படுவதெனின் தோற்றம் பொருளாகுங்கால் கயிற்றினிகழு மரவுமுளதாகல்வேண்டும். அரவு பொய்மையாகத்தோற்றினுங் கயிறென்றுணர்ந்தவழி யரவென்பது தோற்றக்கண்டாமில்லை; கடமங்ஙனமன்று. மண்ணல்லது எஞ்ஞான்றுங் கடமின்றென்றுணர்ந்தவழியும் பெயர்த்துந் தோற்றுகின்றதென்னையெனின், நன்று வினவினய்; கூறுதும்:— தோற்றமென்ப திருதிறத்து; அவை காரணத்தைக் கண்டவழிக் காரியந்தோற்றுதிருப்பதொன்று, அது கயிற்றரவு முதலியனவென்க. காரணத்தைக்கண்டவழிக் காரியந்தோற்றுவதொன்று, அது கானனீர்முதலியனவென்க. கடத்தோற்றங் கானனீர் முதலினபோல்வதொன்றுகலின் காரணமான மண்ணே யாண்டுமுளதெனவுங் காரியமான கடமில்லதெனவு மாய்ந்துணரினுங் கடத்தோற்ற மிலதாகாமற் போந்திலது; அற்றுகலினன்றே இத்துணையுந் தோற்றம் பொருளன்றெனக் கூறவந்தாமன்றித் தோற்றமுமின்றெனக் கூறிலுமில்லை.

[illegible]

"இல்லது வாராது உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தாற் காரியமின்றெனினுங் காரிய நிகழாக்காலில்லையேயல்லது நிகழ்ந்தாலுளதாகாதோவெனின், செய்பவன் காரணத்தைக் குணவேற்றுமை செய்வதன்றி யிலதாயபொருளை யாக்கற்கிடனின்றென்க.

மண்ணுன்வனைந்த கடம் பெயர்த்து மண்ணுபவழி "உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தாற் கடமிலதாகாமற்போதலமையாது. கடம்போலிந் தோற்றினதோற்றமிலதாய்ப்போயதன்றிக் கடமான பொருளிருந்தில்லாமற்போயதன்று; அற்றுகலின், 'இல்லதில்லதே,' 'உள்ளதுள்ளதே,' இலதையுளதாக்கவும், உள்ளதை இலதாக்கவும் யாவரானு மாகலரிதென்க.

இனி "இல்லதுவாராது,, என்பதுண்மையேனும் இல்லாத கடம் உளதாதலில்லை. காரியமான கடம் வனைவதற்கு முன்னர் காரண வடிவாக நின்று காரியப்படுங்கால் வெளிப்பட்டதெனின் காரியப்படுஞான்றும் மண்ணன்றிக் கடமென்னுஞ் சொற்கும் பொருளின்மையானுங் காரணமான மண்ணினுங் கடமின்மையானுங் கடமென்பதின்றேயென் றையமின்றிக்கூறத்தகுமன்றே. கடமுளதாயவழியன்று காரணத்தினிகழ்வதென்றுவது கூறத்தகும். ஒருவர் மற்றொருவர்பாற் பேசாநின்று சிறிதுஞான்று வேறுகாரியத்திலிருந்து பின்னரவரைக் கண்டவழிக்காணுமைநிகழின் அவரில்லின்கணல்லது வேறிடத்திலிருப்பரென் றனுமானிக்கவிடமுளதன்றே. அவரைப்பேசியிராவழி யவர் மேலையிடங்களி லிருப்பரென் றெங்ஙனமனுமானிக்கற்பாலது? அதுபோற் கடமுளதாகக் கண்டிருப்பேமெனின் கடமில்லாதவழிக் காரணமான மண்ணின்கணடங்கியிருக்கலாமென் வனுமானிக்கத்தகும். அங்ஙனம் எத்துணையுமின்மையான கடமின்றெனன்றே கூறத்தகும். இதனானே கட மண்ணின்கணிருக்கவு மின்றென்றும் வெளிப்படவுமின்றென்றுங் கருதப்பட்டதென்க.

பொருள்களிரண்டு மோரிடத்தின்கணிருப்பதாகாது. ஒன்று வேறொன்றினுக்கு மேலாகவேனுங் கீழாகவேனும் பக்கமாகவேனு மிருக்கவேண்டும். மண்ணுங்கடமு முளவாயின் மண்ணினுக்குக் கடம் யாண்டையுள்ளது? யாண்டேனு முளதாயின் மண்ணினுக்கு வேறாகவேயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றும். ஒன்றில் வேறொன்று நிகழ்வது ஒன்றுண்மையுமொன்று தோற்றமாத்திரமுமாயி னமையும். பழுதையின்கண் பாம்பும், கானலின்கணீரும்போல். அற்றேல் அற்றுக; இங்ஙனமே மண்ணின்கண் கடம் தோற்றமேயன்றிப் பொருளின்றென்றுணர்க.

மண்ணின்கண் வளைவு குவிவு முதலிய குணங்களுளவேயெனின் அன்னவையுந் தோற்றமேயாம். அற்றன்றி ஒருமண்ணேனும் வளையவுங் குவியவும் காணப்பட்டதேயன்று. மண்ணனைத்து மொருங்குசேர்ந்து வனைதல் குவிதன் முதலிய தருமங்களை யெய்தியவெனின், எல்லாமொருங்கு சேர்ந்துண்டாய தரும மொரோவொன்றினுக்குஞ் சிறிது சிறிதாகவேனுங் காணப்பட வேண்டுமன்றே! அவ்வாறின்மையான் மேற்கூறிய தருமங்களையும் பெற்றதேயின்றென்பது துணியப்படுமென்க.

[illegible]

இதுகாறும் கூறிப்போந்த நியாயங்களான் காரணமொன்றே முக்காலத்தினு முளதென்பதூஉங் காரியமங்ஙனமில்லதென்பதூஉம், அஃதுஞ் சொன்மாத்திரமுந் தோற்றன்மாத்திரமுமாமென்பதூஉங் கூறினும் இதனானே மண் யாண்டு முளதென்றுங் கடம் யாண்டுமிலதென்றுந் துணியப்பட்டதென்க.

ஒரு பொருளுளதாகவேண்டின் முன்னரில்லாதிருந்தே நிகழவேண்டும். இல்லாதிருந்தது இறந்தகாலத்ததாம்; உளதாவது நிகழ்காலத்ததாம். இறப்பு நிகழ்வு மொன்றெனப்படா. அங்ஙனமாகாதவழி இன்மையாய காலமும் உண்மையாய காலமும் வேறுமன்றே; ஒரேஞான் றின்மையு முண்மையுமாதலியையா. கடத்தோற்ற முளதாமிடத்துக் கடமிருந்து தோன்றிற்று? இல்லாது நிகழ்ந்ததா? என்றுசங்கை நிகழும். ஆண்டை நிகழ்ந்தவழி யிருந்தே நிகழ்ந்ததெனின் இருந்தது தோன்றுவதற்கிடனின்றே; இல்லாததே தோன்றிற்றெனின் இன்மையு முண்மையுங் காலவேறுபாடெய்தலின் நிகழ்வின்க ணின்மையு முண்மையுங் கூடா. இப்பெற்றியாற் பொருடோன்றற் கிடனின்று. ஒருபொருளழிவுபாடெய்தவேண்டின் உள்ள தொருபோது மழிவுபா டொருபோதுமாதலியையும். அழியுஞான்று இருந்ததழிந்ததா? இல்லாததழிந்ததா? என்ற இக்கடாவினுக் கிருந்ததழிந்ததென்றே விடை கூறவேண்டும். இருப்பதாய வுண்மையும் அழிவதாய வின்மையும் ஒரேஞான்றியையா. இதனானே உள்பொருளழிதற்கிடனின்று. "இல்லது வாராது உள்ளது போகாது" என்னு நியாயமே ஈண்டைச்சாலும்.

காரியமான கடம் அசத்தெனுங் காரணமாய மண்ணேனுஞ் சத்தென்பாமே யெனின் கூறுதும்—எது காரணமெனப்படுமோ அது காரியப்படவேண்டும். ஆடைக்கு நூல் காரணமேனும் பஞ்சினுக் கந்நூல் காரியமாகும். அங்ஙனமே கடத்துக்கு மண் காரணமேனும் அம்மண்ணுந் தன் காரணமாய வணுக்களுக்குக் காரியமாம். காரியமென்பதனைத்து மெக்காலத்து மின்றென்றிதுகாறுங் கூறிப்போந்தாமாகலின் அம்மண்ணும் அசத்தெனப்படு மென்க.

காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு முள்ளதியாதோ அஃதே யுண்மையாயுள்ளது; அஃதே சத்தெனின் காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு மிருந்தியாதோ அஃது காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு மிருக்கமேண்டும். காரியமெனின் முக்காலத்து மின்றென்று துணியப்பட்டதென்க. யாது காரணமெனப்படுமோ வஃது காரணமாகவேயிராது வேறொன்றனுக்குக் காரியப்பட்டு அசத்தென்னும் பெயரெய்துகின்றது. காரியகாரணஞ் சங்கிலித்தொடர்பேபோன்று முடிவின்றி நிற்குமெனின் அஃதுங் காரிய காரணத்தினடங்கி அசத்தெனப்படுமென்க.

பரமாணு அழிவின்றி யென்ஞான்று நின்று காரியப்பட்டே மீண்டு மழிந்து காரணமாகவே யிருக்கும் அஃது காரியப்படுவதின்று; எஞ்ஞான்றுங் காரணமாகவே யிருப்பதொன்றுமாகலின் அனைத்துங் காரியப்பட்டு அஃதொன்றுங் காரியப்படாதெனக் கோடற்கெனைத்துமே நியாயம் புலப்படுவதன்று. அஃதே காரணமாமெனின் ஓர் பரமாணுவினோடு வேறோர் பரமா

[illegible]

[illegible]

"[illegible]"

[illegible]

ம் புத்திதந்திரத்தில் உள்ள சில குறைகளைக் காட்டி இம்மட்டில் விட்டோம். இனிச் சொல்லிற் பெருகும்.

இன்னும் வரும்.

கடிதங்கள்.

உலகம் சத்தா? அசத்தா? என்பது.

சத்து என்பது சத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றது; சத்து யாண்டு முள்ளது; சத்தெனினும் உள்ளதெனினு மொக்கும்.

அசத்து என்பது அசத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றது; அசத்து யாண்டுமில்லது; அசத்தெனினும் இல்லதெனினு மொக்கும்.

சத்துக்கு உதாரணங் கூறுகின்றது; படம். அது படமென்னும் சொல்லும் அதன்றோற்றமும் பொருளு முடனிகழ்வது. படமெனினும் ஆடையெனினு மமையும்.

அசத்துச் சொல்மாத்திர மாதற்கு உதாரணங் கூறுகின்றது; மலடிமைந்தன்.

அசத்துச் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாதற்குதாரணங் கூறுகின்றது; கயிற்றரவு கானனீரென இவை

அசத்தின் இரண்டுவகை உதாரணம் விளங்க வுரைக்கின்றது:—மலடிமைந்தன் தோற்றல்மாத்திர மென்பது எனைத்துணையுமின்றிச் சொன்மாத்திரமாகவே நிகழ்வது.

கயிற்றரவு சொன்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாய் நிகழ்வது. இது முன்னர் மயக்கத்தான் அரவெனத் தோற்றித் தெளிந்தவழிக் கயிறாகவே நிகழ்வது. அது காரணமான கயிற்றைக் கண்டபின்னர்க் காரியமான அரவு தோன்றாது கயிறென்றே காணப்படுவதென்பது கருத்து.

கானனீர் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாய் நிகழினும் கயிற்றரவுபோல் காரணங்கண்டவழிக் காரியந் தோற்றாதிருப்பதன்று; நீர் தோற்றிக்கொண்டே யிருப்பது போல்வது; அங்ஙனம் தோற்றியஞான்று நீரென்பதெத்துணையுமின்றே.

மலடிமைந்தன்போன்று தோற்றமென்பதின்றிச் சொல்மாத்திரமாயிருப்பதூஉம், கயிற்றரவும் கானனீரும்போன்று சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமா யிருப்பதூஉம், கயிற்றரவு கயிற்றைக்கண்டவழி யரவு தோன்றாதிருப்பதூஉம், கானனீர் கானலை யுணர்ந்தவழியுநீர்தோற்றிக் கொண்டிருப்பதூஉமாம் மூவகையும் அசத்தின்பாற்படுமென்க.

படமென்பதற்குச் சொல்லும் தோற்றமும் பொருளுமென்னு மிம்மூன்றும் உண்மையின் சத்தெனப்படும்.

இதுநிற்க:

இனி உலகம் சத்தா? அசத்தா? என மேற்கூறிப்போந்த நியாய வாயிலாகக் காரிய காரணவாத வேதுவின் கடத்தைக் கொண்டு விவகரிப்பாம்.

காரியமென்பது: "காரியத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றது. காரிய முன்னின்மைக்கு எதிர்மறை.

[illegible]

காரணமென்பது; காரணத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றது- காரணங் காரியத்திற்கு நியதமாய் முன்னிற்பது- நியதமின்றி யமையாமை- காரணமெனினுங் கருவியெனினுமொக்கும்-

காரியத்திற்குப் பேதகாரண மிரண்டும் அபேதகாரண மொன்று முண்டெனத் துணியப்படும்- கடமாகிய காரியத்திற்குத் தண்டு சக்கரந் துணைக்காரணமுங் குலால னிமித்த காரணமுமாகிப் பேதமு மண்முதற் காரணமுமாகி அபேதமு மாகின்றன-

காரியம் வனைவதற்கு முன்னும் அழிவுபாட்டிற்குப்பின்னு மின்றென்பது துணிவேனும், வனையப்பட்ட பின்னும் அழிபாட்டிற்குமுன்னு முளதாதலா னிடைநின்றகாலத்தே காரியமான கடஞ் சத்தாமெனின் யாது சத்தோ வஃது முன்னும் பின்னு நிகழ்வுமென்னு முக்காலத்து நிகழவேண்டும்; முன்னும் பின்னு மில்லாதது "இல்லது வாராது உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தா னிடைநின்ற காலத்து யாங்ஙன நிகழும்? இடைநின்றகாலத்து உளதேன் மண்ணாய் நிகழுங்கால் கடமின்று; மண்ணின்கண் வளைவு குவிவு முதலாய குணங்களெய்தியவழிக் கடமென்னும் பெயரெய்தும்- வளைவு குவிவுமுதலியன குணங்களேயன்றிக் குணியன்றும்- அக்குணங்களும் குணியான மண்ணின்கட்டோன்றி யதன்கண்ணே நிகழும்-

குணியெஞ்ஞான்றுளதோ வஞ்ஞான்றே அதற்குக் குணமு முண்டென்பதன்றே- வளைவு குவிவு முதலாய குணங்க ளெழ்வதற்கு முன்னரு முருட்சியல்லது வேறு குண நிகழ்ந்தல. மண்ணென்னுங் குணி தன் குணத்தொடுங் கூடிய வழியானே யம்மண்ணுக்குக் கடமென்னும் பொருட்பெய ரெங்ஙனம் பொருந்தும்? மண்ணென்னுங்குணியு மதன்கணுளதாய வளைவு குவிவு முதலாய குணங்களுமே யல்லது கடமென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் வேறின்மையான் இடைநின்றகாலத்துங் கடமின்றென்பதுவே திண்ணம்- இதனானே யெஞ்ஞான்றுங் கடமென் றொருபொருளின்றென்றே பசுமரத்தாணிபோ னாட்டப்பட்டதென்க-

அற்றேல், கடமென்னுந் தோற்றமும் அபாவமாகவேண்டு மன்றே- கடத்தோற்றங் காணப்படுவதனாற் கடமின்றென் றெவ்வாறு கருதப்படுவதெனின் தோற்றம் பொருளாகுங்கால் கயிற்றினிகழு மரவுமுளதாகல்வேண்டும். அரவு பொய்மையாகத்தோற்றினுங் கயிறென்றுணர்ந்தவழி யரவென்பது தோற்றக்கண்டாமில்லை; கடமங்ஙனமன்று- மண்ணல்லது எஞ்ஞான்றுங் கடமின்றென்றுணர்ந்தவழியும் பெயர்த்துந் தோற்றுகின்றதென்னையெனின், நன்று வினாவினாய்; கூறுதும்:— தோற்றமென்ப திருதிறத்த, அவை காரணத்தைக் கண்டவழிக் காரியந்தோற்றுதிருப்பதொன்று, அது கயிற்றரவு முதலியனவென்க- காரணத்தைக்கண்டவழிக் காரியந்தோற்றுவதொன்று, அது கானனீர்முதலியனவென்க- கடத்தோற்றங் கானனீர் முதலின்போல்வதொன்றாகலின் காரணமான மண்ணே யாண்டுமுளதெனவுங் காரியமான கடமில்லதெனவு மாய்ந்துணரினுங் கடத்தோற்ற மிலதாகாமற் போந்திலது; அற்றாகலினன்றே இத்துணையுந் தோற்றம் பொருளன்றெனக் கூறவந்தாமன்றித் தோற்றமுமின்றெனக் கூறினுமில்லை-

[illegible]

"இல்லது வாராது உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தாற் காரியமின்றெனினுங் காரிய நிகழாக்காலில்லையேயல்லது நிகழ்ந்தாலுளதாகாதோவெனின், செய்பவன் காரணத்தைக் குணவேற்றுமை செய்வதன்றி யிலதாயபொருளை யாக்கற்கிடனின்றென்க.

மண்ணான்வனைந்த கடம் பெயர்த்து மண்ணாபவழி "உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயத்தாற் கடமிலதாகாமற் போதலமையாது- கடம்போலிந் தோற்றினதோற்றமிலதாய்ப்போயதன்றிக் கடமான பொருளிருந்தில்லாமற்போயதன்று; அற்றாகலின், 'இல்லதில்லதே,' 'உள்ளதுள்ளதே,' இலதையுளதாக்கவும், உள்ளதை இலதாக்கவும் யாவரானு மாகலாதென்க-

இனி "இல்லதுவாராது,, என்பதுண்மையேனும் இல்லாத கடம் உளதாதலில்லை- காரியமான கடம் வனைவதற்கு முன்னர் காரண வடிவாக நின்று காரியப்படுங்கால் வெளிப்பட்டதெனின் காரியப்படுஞான்றும் மண்ணன்றிக் கடமென்னுஞ் சொற்கும் பொருளின்மையாலுங் காரணமான மண்ணினுங் கடமின்மையானுங் கடமென்பதின்றேயென் றையமின்றிக்கூறத்தகுமன்றே- கடமுளதாயவழியன்று காரணத்தினிகழ்வதென்றுவது கூறத்தகும்- ஒருவர் மற்றொருவர்பாற் பேசாநின்று சிறிதுஞான்று வேறுகாரியத்திலிருந்து பின்னரவரைக் கண்டவழிக்காணாமைநிகழின் அவரில்லின்கணல்லது வேறிடத்திலிருப்பரென் றனுமானிக்கவிடமுளதன்றே- அவரைப்பேசியிராவழி யவர் மேலேயிடங்களி லிருப்பரென் றெங்ஙனமனுமானிக்கற்பாலது? அதுபோற் கடமுளதாகக் கண்டிருப்பேமெனின் கடமில்லாதவழிக் காரணமான மண்ணின்கணடங்கியிருக்கலாமென் வனுமானிக்கத்தகும்- அங்ஙனம் எத்துணையுமின்மையான கடமின்றென்றே கூறத்தகும்- இதனானே கட மண்ணின்கணிருக்கவு மின்றென்றும் வெளிப்படவுமின்றென்றுங் கருதப்பட்டதென்க-

பொருள்களிரண்டு மோரிடத்தின்க ணிருப்பதாகாது- ஒன்று வேறொன்றினுக்கு மேலாகவேனுங் கீழாகவேனும் பக்கமாகவேனு மிருக்கவேண்டும்- மண்ணுங்கடமு முளவாயின் மண்ணினுக்குக் கடம் யாண்டையுள்ளது? யாண்டேனு முளதாயின் மண்ணினுக்கு வேறாகவேயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றாய்- ஒன்றில் வேறொன்று நிகழ்வது ஒன்றுண்மையு மொன்று தோற்றல்மாத்திரமுமாயி னமையும்- பழுதையின்கண் பாம்பும், கானலின்கணீரும்போல்- அற்றேல் அற்று; இங்ஙனமே மண்ணின்கண் கடம் தோற்றமேயன்றிப் பொருளின்றென் றுணர்க-

மண்ணின்கண் வளைவு குவிவு முதலிய குணங்களுளவேயெனின் அன்னவையுந் தோற்றமேயாம்- அற்றன்றி ஒரு மண்ணேனும் வளையவுங் குவியவுங் காணப்பட்டதேயன்று- மண்ணனைத்து மொருங்குசேர்ந்து வளைதல் குவிதல் முதலிய தருமங்களை யெய்தியவெனின், எல்லாமொருங்கு சேர்ந்துண்டாய தரும மொரோவொன்றினுக்குஞ் சிறிது சிறிதாகவேனுங் காணப்பட வேண்டுமன்றே! அவ்வாறின்மையான் மேற்கூறிய தருமங்களையும் பெற்றதேயின்றென்பது துணியப்படுமென்க.

[illegible]

இதுகாறுங் கூறிப்போந்த நியாயங்களான் காரணமொன்றே முக்காலத்தினு முளதென்பதூஉங் காரியமங்ஙனமில்லதென்பதூஉம், அஃதுஞ் சொன்மாத்திரமுந் தோற்றன்மாத்திரமுமாமென்பதூஉங் கூறினும் இதனானே மண் யாண்டு முளதென்றுங் கடம் யாண்டுமிலதென்றுந் துணியப்பட்டதென்க.

ஒரு பொருளுளதாகவேண்டின் முன்னரில்லாதிருந்தே நிகழவேண்டும். இல்லாதிருந்தது இறந்தகாலத்ததாம்; உளதாவது நிகழ்காலத்ததாம். இறப்பு நிகழ்வு மொன்றெனப்படா. அங்ஙனமாகாதவழி இன்மையாய காலமும் உண்மையாய காலமும் வேறுமன்றே; ஒரேஞான் றின்மையு முண்மையுமாதலியையா. கடத்தோற்ற முளதாமிடத்துக் கடமிருந்து தோன்றிற்றோ? இல்லாது நிகழ்ந்ததா? என்றாசங்கை நிகழும். ஆண்டை நிகழ்ந்தவழி யிருந்தே நிகழ்ந்ததெனின் இருந்தது தோன்றுவதற்கிடனின்றே; இல்லாததே தோன்றிற்றெனின் இன்மையு முண்மையுங் காலவேறுபாடெய்தலின் நிகழ்வின்க ணின்மையு முண்மையுங் கூடா. இப்பெற்றியாற் பொருடோன்றற் கிடனின்று. ஒருபொருளழிவுபாடெய்தவேண்டின் உள்ள தொருபோது மழிவுபா டொருபோது மாதலியையும். அழியுஞான்று இருந்ததழிந்ததா? இல்லாததழிந்ததா? என்ற இக்கடாவினுக் கிருந்ததழிந்ததென்றே விடை கூறவேண்டும். இருப்பதாய வுண்மையும் அழிவதாய வின்மையும் ஒரேஞான்றியையா. இதனானே உள்பொருளழிதற்கிடனின்று. "இல்லது வாராது உள்ளது போகாது,, என்னு நியாயமே ஈண்டைச்சாலும்.

காரியமான கடம் அசத்தேனுங் காரணமாய மண்ணேனுஞ் சத்தென்பாமே யெனின் கூறுதும்—எது காரணமெனப்படுமோ அது காரியப்படவேண்டும். ஆடைக்கு நூல் காரணமேனும் பஞ்சினுக்கு நூல் காரியமாகும். அங்ஙனமே கடத்துக்கு மண் காரணமேனும் அம்மண்ணுந் தன் காரணமாய வணுக்களுக்குக் காரியமாம். காரியமென்பதனைத்து முக்காலத்து மின்றென்றிதுகாறுங் கூறிப்போந்தாமாகலின் அம்மண்ணும் அசத்தெனப்படுமென்க.

காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு முள்ளதியாதோ அஃதே யுண்மையாயுள்ளது; அஃதே சத்தெனின் காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு மிருந்தியாதோ அஃது காரியமாகவேனுங் காரணமாகவேனு மிருக்கவேண்டும். காரியமெனின் முக்காலத்து மின்றென்று துணியப்பட்டதென்க. யாது காரணமெனப்படுமோ வஃது காரணமாகவேயிராது வேறொன்றனுக்குக் காரியப்பட்டு அசத்தென்னும் பெயரெய்துகின்றது. காரியகாரணஞ் சங்கிலித்தொடர்பேபோன்று முடிவின்றி நிற்குமெனின் அஃதுங் காரிய காரணத்தினடங்கி அசத்தெனப்படுமென்க.

பரமாணு அழிவின்றி யெஞ்ஞான்று நின்று காரியப்பட்டு மீண்டு மழிந்து காரணமாகவே யிருக்கும் அஃது காரியப்படுவதின்று; எஞ்ஞான்றுங் காரணமாகவே யிருப்பதொன்றாமாகலின் அனைத்துங் காரியப்பட்டு அஃதொன்றுங் காரியப்படாதெனக் கோடற்கெனைத்துமே நியாயம் புலப்படுவதன்று. அஃதே காரணமாமெனின் ஓர் பரமாணுவினோடு வேறோர் பரமா

ப்ரம்மவித்தியா

அனுபந்தம்.

புத்தகம் - ௧.] ௧௮௮௭-ஷு ஜனவரி-மீ ௩௰. [இலக்கம் - ௮.

விடைகூறல்.

"உலகம் சத்தா? அசத்தா? என்பது." இவ்விடயத்தினைச்சுட்டி முன்னர் சுதேசமித்திரனிலும், பின்னர் பிரமவித்தையினும் வரைந்திருந்தாம். அதனை "ஹிதோபதேசியார்,, என்னும் நமது நண்பரொருவர் "தத்துவவிவேசினி,, என்னும் பத்திரிகையின்கண் தமக்குத்தோன்றியாங்கு பொறித்து விளக்கினர். அதனை 1886-ஷு அக்டோபர் மீ 30-உ பிரசுரமான பிரமவித்தையின்கண்ணும் காண்க. இனியெமக்குப்போந்தவாறு நிறுத்துவான் பின் வருமாறு வரைகின்றாம்:—

உலகம் சத்தா? அசத்தா? என்புழி யீண்டையுலகவிலக்கணமெனைத்துணையும் கூறகில்லாது ஏனையவிரண்டற்கு மிலக்கணமுணர்த்தியதெம்மாட்டுக்குற்றமென்றுணர்த்திய பின்னர், அவ்விலக்கணமுணர்த்திய தொடங்கும் தாமேனும் அம்மூன்றனுக்கு நன்குணர்த்தினரா? இன்றே. இவர் உலகினிலக்கணமே சத்துக்குமென்பதன்றி யுலகவிலக்கணமும் குருத்துவமுதலிய சில குணங்களையுடைய உண்மைப்பொருளே யென்றனர். அவ்விலக்கணத்தின்பா லுண்மைப்பொருளெனச் சேர்த்தற்குக் காரணம் யாதோ அறிந்திலமென்க. இவ்வாறு இலக்கணங்கூறிப்போந்து அதனையே சத்தெனக்கொண்டு இதனானே தாமிம்மூன்றனுக்கு மிலக்கண முணர்த்தியதூஉம் சாலவியக்கற்பாற்றேயாம்.

உலகம், சத்து என்னு மிரண்டனுள் ஒன்றனுக்கிலக்கணமுணர்த்தி மற்றொன்றனை யிவருங் கூறாதொழிந்தனர். யாமுமவ்வாறே கூறாதொழிந்தாம். இதனானே நம்பால் யாது குறைவு? இன்னோர்க்கஃதேனின்று? இவர் உலகமே சத்து, சத்தே யுலக மென்றன்றோ வுணர்த்தினரெனின் அஃதூஉமியைபுடைத்தன்றென்க. அஃதங்ஙனமேல் இவ்வாசங்கை யாங்ஙனநிகழும்? கடம், கலசமா? படமா? என்றோ ராசங்கை யுளதேலஃதியையும். இவர் எடுத்துக்காட்டிய நிலக்கரி உலோகமா? கல்லா? என்னு மாசங்கையின்கண் நிலக்கரியென்பதூஉம், உலோகமென்பதூஉம் பரியாயபதமன்றே! இவற்றுள் ஒன்று சாமானியமும், மற்றொன்று விசேடமுமா மென்க. ஈண்டங்ஙனமின்றி யிரண்டுமொரோவொருபொருள் கருதிய தெனக்கூறி, மீண்டுங் கூறியதுகூற லென்னுங்குற்றத்திற் கிடனாகாதி யாங்ஙனந் தப்புவர்?

உலகமென்னுஞ்சொற்பொருளை நன்காராய்ந்துழி அஃது காணப்படுவதென்னும் பொருட்டதாகலின் காணப்படுவதென்பதற் குலகமென்ப தியையும். இன்னோர் கையாயிகநூல்வல்லுனர்போன்று வரைந்தனரேயல்லது சத்தநூல் வல்லார்போன்றல்லர். இஃதியாங்ஙனமெனின் காட்டுதும்:—

உலகமென்னுஞ் சொல் (லோக்) காண்டலெனப் பொருள்படும் வடமொழிப்பகுதியென்றுய்த்துணர்வரேல் உலகமென்பதுண்மைப்பொருளென் றெவ்வாற்றானுங் கூறத் துணியார். இனி உலகமெனினும் திரிசியமெனினு மொக்கும். உலகமென்னும் பதார்த்த வியல்பினை நன்குணர்ந்துகொள்ளு நிலையினன்றேயிவ்வாசங்கை யெழும்? அதனானே யிவ்வாசங்கையின் விடயமானவிரண்டுதன்மைகளையும் உணர்த்துவான் வேண்டியதேயின்றியமையாமையுடைத்தென்பதுகருதி யிவ்விரண்டினுக்கேயிலக்கணம் பரக்கக்காட்டினும். சத்து,அசத்தென்னு மிவ்விருசொற்களுக்கும் பொருள், உள் பொருளினையும் இல் பொருளினையுமே யுணர்த்தினமையே சாலுமென்பதனை வடநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. அங்ஙனமுணரமாட்டாமையானே கடமென்னும்பெயர் தமிழ்நாட்டாரிட்டுவழங்குவதெனக் கூறியுள்ளார்.

"உலகம் அல்லது வஸ்து அல்லது பூதியம் என்பது தனக்கெனவோர் சொருபமின்றி முக்காலத்து நிகழு மெல்லாச்சொருபங்களுந்தாமாய்க் குருத்துவம், இயக்கம், ஆகருஷணம், திரிவு முதலியவற்றை யபின்னமா யாண்டுமுடைய வுண்மைப்பொருள். இதுவே சத்தென்றுஞ் சொல்லப்படும்,, எனக் கூறினர். உலகம் அல்லது வஸ்து அல்லது பூதியம் என்பது தனக்கென்றோர் சொருபமிலதென்று கூறிப்போந்த இவரே பிறண்டும் எல்லாச்சொருபங்களுந்தாமாயெனமுரணிக் குருத்துவம், இயக்கம், ஆகருஷணம், திரிவுமுதலியவற்றை யபின்னமாகவுடைய வுண்மைப்பொருளென்றனர். உண்மைப்பொரு ளிஃதென வெள்ளிடை மலைபோல விளக்காது குருத்துவமுதலனவற்றைவாளா கூறியதனாற் போந்த பயனென்னை? இதுவே சத்தென்றுஞ் சொல்லப்படு மென்பதனுள் இது வென்னுஞ் சுட்டெதன்மேற்று? அச்சுட்டினை யேற்கும் பொருளின்னதெனக் குறிப்பதற் கெனைத்துணையும் வகையின்றே! இதற் கியாதுகூறுவதெனக்கடாவியொழிக. "இந்தச் சத்தினுடைய அபாவமே அசத்தாதலாலும், அசத்து யாண்டுமிலதாதலாலும், இல்பொருளுக்கிலக்கணமு மின்றென்க,, என்றனர். சத்து இனைத்தென்றுணர்த்தாமே சத்தினபாவம் அசத்தென்றதூஉம், அசத்து யாண்டுமிலதென்றதூஉம், இல்பொருளிற் கிலக்கண மின்றென்றதூஉம் பயனில் கூற்றேயா மென்றொழிக. இது நிற்க;

இலக்கணக்குற்றஞ் சிலவெடுத்துக்கூறுவான்றொடங்கி இல்பொருளுக்கியையுமா வெனககூறினர்; அற்றேல் தாங்கற்ற தருக்கநூலில் அபாவ நான்கு மெற்றுக்கு மறந்தனரோ அஃதுணர்கின்றிலம். அற்றேல் அஃதாக.

இனி இலக்கணக்குற்ற மெடுத்துரைக்கப் போந்து இலக்கியங் காட்டி நிறுத்திய தமைவுடைத்தன் றென்றனர். அஃது நன்று! நன்று!! இதுநிற்க. சத்துக்குதாரணங் காட்டியதூஉம் போலி யென்றனர். அந்தோ! வியவகாரிக சத்து வாயிலாகப்